

Sygn. akt IV Cz 145/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariola Watemborska

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. B., G. B., N. P., S. P.

z udziałem T. R., H. R. i I. P.

o ustalenie sposobu korzystania

na skutek zażalenia uczestniczki postępowania I. P.

na pkt 3 postanowienia Sądu Rejonowego w Bytowie z dnia 27 listopada 2012r., sygn. akt I Ns 32/11

postanawia: **oddalić zażalenie.**

UZASADNIENIE

Rozstrzygając wniosek o ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości Sąd Rejonowy w Bytowie zasądził od wnioskodawców na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, orzekając w tym zakresie na podstawie na podstawie § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... w pkt 3 sentencji postanowienia.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się uczestniczka postępowania I. P., domagając się zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia i zasądzenia tytułem kosztów postępowania dalszej kwoty 3360 zł, argumentując, że w sprawie rozpoznawanej przez sąd I instancji winny mieć zastosowanie stawki opłaty za czynności zastępstwa prawnego wskazane w § 7 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych..., jako że pierwotnym przedmiotem wniosku pozostawało zniesienie współwłasności, zaś pismo wnioskodawców z 20 lipca 2012 r. nie jest modyfikacją wniosku lecz nowym wnioskiem wszczynającym nową sprawę.

Rozpoznając złożone zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Uchodzi z pola widzenia żalącej się, że rozstrzygnięcie o opłatach za czynności radców prawnych jest pochodną rozstrzygnięcia sądu co do żądania pozwu czy też wniosku. Argumentacja zażalenia sprowadza się do twierdzenia iż opłata za czynność pełnomocnika winna być wyliczona na podstawie pierwotnego wniosku w którym strona inicjująca postępowanie domagała się zniesienia współwłasności nieruchomości, zaś w toku postępowania zmodyfikowała wniosek o ustalenie sposobu korzystania z nieruchomości.

Przypomnieć należy, że to strona wszczynająca sprawę wskazuje i precyzuje wniosek (żądanie pozwu) zgodnie z zasadą dyspozycyjności postępowania. Dokonuje tego w sposób wskazany przez art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz art. 511 k.p.c., to znaczy poprzez dokładne określenie żądania. Sprecyzowane żądanie, zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c., mającym

odpowiednie zastosowanie (art. 13 § 2 k.p.c.) także w postępowaniu nieprocesowym, wiąże sąd, a konsekwencją tego w zależności od rozstrzygnięcia sporu pozostaje rozstrzygnięcie o kosztach postępowania i wysokości opłaty za czynności zawodowego pełnomocnika zastępującego stronę postępowania.

Przenosząc powyższe na realia rozpoznawanej sprawy uznać należy, że w zakresie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego uczestników postępowania sąd I instancji w sposób poprawny przyjął stawkę wskazaną w § 7, choć (błędnie wskazał w uzasadnieniu § 8 tego przepisu), bowiem to w § 7 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... wskazana została stawka minimalna za prowadzenie spraw związanych z korzystaniem z rzeczy wspólnej lub z zarządem rzeczą wspólną w kwocie 240 zł.

Z uwagi na powyższe, na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzeczono jak w sentencji postanowienia.